

Truyện cổ nước mình

(Trích)

Tôi yêu truyện cổ nước tôi
Vừa nhân hậu lại tuyệt vời sâu xa
Thương người rồi mới thương ta
Yêu nhau dù mấy cách xa cũng tìm
Ở hiền thì lại gặp hiền
Người ngay thì được phật, tiên độ trì.
Mang theo truyện cổ tôi đi
Nghe trong cuộc sống thầm thì tiếng xưa
Vàng cơn nắng, trắng cơn mưa
Con sông chảy có rặng dừa nghiêng soi.
Đời cha ông với đời tôi
Như con sông với chân trời đã xa
Chỉ còn truyện cổ thiết tha
Cho tôi nhận mặt ông cha của mình.
Rất công bằng, rất thông minh
Vừa độ lượng lại đa tình, đa mang

Thị thơm thị giấu người thơm
Chăm làm thì được áo cơm cửa nhà
Đẽo cày theo ý người ta
Sẽ thành khúc gỗ, chẳng ra việc gì
Tôi nghe truyện cổ thầm thì
Lời ông cha dạy cũng vì đời sau.

Theo LÂM THỊ MỸ ĐẠ

- **Độ trì** : (phật, tiên,...) cứu giúp và che chở cho người.
- **Độ lượng** : rộng rãi, dễ tha thứ cho người khác.
- **Đa tình** : giàu tình cảm (nghĩa trong bài).
- **Đa mang** : lo lắng, quan tâm đến nhiều người, nhiều việc (nghĩa trong bài).

1. Vì sao tác giả yêu truyện cổ nước nhà ?
2. Bài thơ gợi cho em nhớ đến những truyện cổ nào ?
3. Tìm thêm những truyện cổ khác thể hiện lòng nhân hậu của người Việt Nam ta.
4. Em hiểu ý hai dòng thơ cuối bài như thế nào ?
5. Học thuộc lòng bài thơ.